

DEDICTVI OTCO
ZACHOVEJ NAM, PANE!

EVANGELIUM

na neděli Smrtnou;
Jan 8, 46-59:

V tom čase řekl Ježíš zástupům Židů: "Kdo z vás může mne usvědčit z hříchu? Říkám-li vám pravdu, proč mně nevěříte? Kdo je z Boha, slova Boží slyší. Vy neslyšíte, protože z Boha nejste." Židé mu odpověděli: "Což neříkáme správně, že jsi Samaritán a že máš zlého ducha?" Ježíš odpověděl: "Já nemám zlého ducha, ale ctím svého Otce, a vy mne zneuctíváte. Já však nehledám svou slávu; je někdo, kdo ji hledá a soudí. Vpravdě, pravím vám: Zachová-li kdo slovo moje, neumře na věky." Židé mu řekli: "Teď jsme poznali, že máš zlého ducha. Abraham umřel i proroci, a ty tvrdíš: 'Zachová-li kdo slovo moje, neumře na věky.' Jsi ty větší než náš otec Abraham, který umřel? Také proroci zemřeli. Co ze sebe děláš?" Ježíš odpověděl: "Oslavuji-li já sám sebe, moje sláva není nic; mne oslavuje můj Otec, o kterém říkáte, že je Bůh

NEDĚLE

MISIJNÍ VĚSTNÍK

Vydáván péčí Cyrilomethodějské ligy v Kanadě

SUNDAY
RELIGIOUS
WEEKLY
LETTER

BOX 113
CHATHAM, ONT.
CANADA

Č.29.

23. března 1958.

NEDELE SMRTELNÁ:

Poslední dva týdny doby postní rozjímá Církev intenzivně o umučení a smrti Páně na kříži pro naši spásu. Dnešní neděle se nazývá SMRTELNÁ. Kříže, sochy, obrazy, v kostele jsou zahaleny fialovou rouškou, aby nás nerušily v našem rozjímání o kalvárské oběti Kristově za nás. Kříž bude odhalen a uctěn na Velký Pátek. Sochy a obrazy zůstanou zahaleny až do Gloria na Bílou sobotu... Církev nás vybízí, abychom použili této doby, kdy milost Boží intenzivněji působí na naše srdce, k vykonání své velikonoční povinnosti: abychom přistoupili ke sv. zpovědi a k sv. přijímání.

-----oooo-----

B I Č O V Á N Í P Á N Ě .

Ke konci doby postní máme zvlášť rozjímát o umučení Páně, abychom byli posílněni v duchu pokání a nadpřirozeného smyslu života. Muky Kristovy a Jeho smrt na kříži za naši spásu jsou historická fakta. V dějinách Církve máme asi 50 omlostněných osob, které byly Bohem obdařeny viděními o životě a umučení Páně, a nebo stigmaty, t.j. ranami Páně na svém těle. K nim patří i ctih. Anna Kateřina Emmerichová. Žila ve Flandrech, 1774-1824, v době zmítané vášněmi francouzské revoluce, za válek napoleonských, kdy osvícenská sekularisace slavila triumfy, a věda učila o Kristu Pánu a o biblických událostech jako o bajkách... V 28. letech byla přijata do kláštera sester augustiniánek. Za devět let, 1811, byl klášter zrušen, a Anna Kateřina žila v soukromí v Dülmenu až do své smrti. Již od mládí, jako pasačka, se mnoho modlivala, a vídávala anděla strážného a různé výjevy ze Starého i Nového Zákona, a později podrobně události ze života Páně, Matky Boží... Ve 24. letech se ukázalo první krvácení na čele. Když jí bylo 33 let, byla stigmatizována: byly jí vtisknuty rány Kristovy, které v pátek zvláště v době postní hojně krvácely. Nepřijímala pak, až do smrti, žádné potraviny kromě sv. přijímání. R. 1818 k ní přišel básník Klement Brentano, vlašný katolík, který se obrátil, a setrval u ní až do její smrti, a její líčení mnoha vidění zapisoval... Z knihy: Hořké Umučení Pána našeho Ježíše Krista podle vidění zbožné řeholnice Anny Kateřiny Emmerichové, uvádíme vyňatky o bičování Páně:

Pilát, soudce podlý a nerozhodný, častěji opakoval: "Já na Něm žádné viny nenalézám. Proto Ho dám potrestat a propustím Ho"... a dal povel, aby Ježíše podle římského způsobu zbičovali.. Pacholci vedli Spasitele hluchícím davem k sloupu.. Sloup nesloužil za oporu nějakého klenutí, stál volně. Je tak velký, že dospělý muž dosáhne jeho vrcholu. Horní konec je zaoblený a opatřený železným kruhem. Také na zadní straně v poloviční výši jsou kruhy a

váš, a nepoznali jste ho, ale já ho znám. A řeknu-li, že ho neznám, budu lhář jako vy. Ale znám ho a jeho slovo zachovávám. Váš otec Abraham s plesáním chtěl vidět můj den; uviděl, a zaraďoval se." Židé mu tedy řekli: "Nemáš ještě ani padesát let, a Abrahamma jsi viděl?" Ježíš jim řekl: "Vpravdě, vpravdě, pravím vám: Dříve než Abraham byl, já jsem." Proto se chopili kamení, aby na něj házeli; ale Ježíš se skryl a vyšel z chrámu.

POUČENÍ:

Pán Ježíš mluví o svém věčném bytí: zná Otce, byl před Abrahamem, JE BŮH.

NB. Abraham viděl "den Kristův" vírou a u prorockém vidění.

CÍRKEVNÍ KALENDÁŘ:

-NED.23.III: Neděle Smrtelná; -PON.24.sv. Gabriela Archanděla; -ÚT.25: Zvěstování Panny Marie; -ČTV.27: sv. Jana Damascenského; -PÁT.28: Sedmiboletné Panny Marie.

MŠE SVATÁ: -Str.26: za vPz. Annu Janečkovu.

Z KATOLICKEHO SVĚTA:

Posvátná Kongregace o Věcech Řeholních vydala se schválením Sv. Otce instrukci, aby dospívající mládež pokud možná byla vychovávána ve školách ODDĚLENĚ, chlapci zvlášť a dívky zvlášť. Kde to není možné, je třeba zachovat náležité ochrany.

POZDRAVUJTE, OSLAVUJTE, drahé rány Kristovy, jimiž pýchu zkrotil hříchu, zlomil pekla okovy.

NAŠI vinu hříšných činů rány Páně shladily; spásy věčné, nekonečné naději nám vrátily.

PROČEZ spějme, zulíbejme drahé rány Kristovy; však i celou myslí vřelou dbejme duše obnovy.

K TOBĚ, Pane, dech náš vane: rač nás v boji siliti; dej, ať ctností pekla zlosti dovedeme čeliti.

-----oooo-----

že nohy, dole pevně ke sloupu přivázané, sotva se země dotýkaly. Tak tu stál nejsvětější ze všech svatých... v nesmírné úzkosti a potupě... Dva zuřivci s dábelskou krvežíznivostí začali bičovat jeho svaté tělo od zdola vzhůru a se shora dolů. První důtky nebo metly zdály se býti z bílého, tvrdého dřeva, možná, že to byly svazky volských žil nebo z tvrdých kožených řeménků... Náš Pán a Spasitel, Syn Boží, pravý Bůh a pravý člověk, trnul, svíjel se bolestí jako červ pod ranami bičů, nařikal a vzdychal... Dav křičel: "Pryč s Ním, ukřižuj Ho!" Mezitím Pilát s lidem vyjednával. Když hluk davu měl býti přetržen, zazněly trouby, nařízující ticho. A tu bylo slyšet syčení bičů, bědování Ježíše, klení katů, bekot velikonočních beránků, které právě umývali v rybníku Bravném...

Asi za čtvrt hodiny přestali první dva mřskati... Teď přišli jiní dva katané a začali s čerstvými silami Ježíše bičovat. Měli nové, trnité pruty se suky a háčky. Jakmile začali mřskati roztrhaly se a popraskaly všechny podlitiny, krev začala stříkat na všechny strany... Oba další pacholci bili Ježíše důtkami. Byly to malé řetízky a řeménky, připevněné na krátkém železném držadle, a na koncích měly železné háčky. Trhali jimi celé kousky masa a kůže se žeber. Oh, kdo může popsat ten žalostný, strašný pohled...

Ale ještě nebylo hrůzy dosti. Rozvázali provazy a přivázali Pána zády ke sloupu. Protože byl tak vyčerpan, že se nemohl již udržeti na nohou, přivázali Ho tenkými provazy ke sloupu pod pažďím a pod koleny. Ruce připevnili uprostřed sloupu vzadu... Jako vzteklí psi bili zuřivci do těla Kristova. Jeden z nich měl v levé ruce tenčí prut a tím rozšlehal tvář Spasitelovu. Nebylo již ani jediného zdravého místa na těle Kristově...

Tu přiběhl cizí, nepatrný mužík, jehož příbuzného Ježíš byl uzdravil od slepoty, ...a zvolal: "Přestaňte. Neumrskejte nevinného člověka k smrti!" Opilí pacholci překvapením se zarazili. Cizinec měl v ruce ostrý srpovitý nůž a jedním rázem přeřízl provazy Ježíšovy, ...Ježíš klesl, celý krvavý a rozsekaný, u sloupu na zem, jako by omdlel, a to do vlastní krve.....

NB. Tato vidění jsou privátní; nezavazují nás k víře. Uvedená kniha vyšla s církevním schválením, jakožto neobsahující nic proti Víře a mravům... Rozjímejme s hlubokým pohnutím a pokorou o nekonečné Lásce Kristově k nám která Jej vedla k přijetí tak strašných bolestí pro naši spásu.....

háky... U sloupu strhli pacholci s Pána posměšný oděv. Sám se spěšně vysvlékl ze svých šatů... Biřící jej přitom bili, On však se dojemně modlil. Pohlédl na svou zarmoucenou Matku, která s ostatními zbožnými ženami stála v koutku síně nedaleko sloupu, a pravil: "Odvrát ode mne své oči!"... Maria to slyšela, neboť se v té chvíli odvrátila.

Nyní Ježíš objal sloup. Katané mu přivázali ruce nahore ke kruhu a tím napjali celé jeho tělo do výše, tak-